

Sicer pa, če je g. pisatelj tako hotel imeti, je to popolnoma prav, napak bi bilo le, če bi bil nameraval drug učinek, nego ga je dosegel. Zadnje dejanje je nekoliko preveč raztegnjeno. Tu bi si morali slediti dogodki mah na mah, vse bi moralo siliti proti zvršetku. Čemu na pr. hitita Erazem in Valvazor za uklenjenim Andrejem, ko je ves položaj — vsaj na odru — tak, da bi se jima bilo samo ozreti treba, pa bi vedela, kaj pomenijo njegove besede. Ker pri reprizi dne 19. novembra predstavi nismo prisostvovali do konca, ne vemo, če se je ta nedostatek, ki pomeni občutljivo tehnično hibo, odstranil. Če se ni, naj se prihodnjič. — Značaji so vobče dobro risani. Zlasti kmetški značaji so se gospodu pisatelju jako dobro posrečili. Vsесоzi simpatična in umljiva nam je Katarina. Da je včasih omahljiva in neodločna, je popolnoma naravno v njenem položaju. Da se nam vidi Dizma manj dobro risan, smo že omenili. — Predstava je bila lepa, zaokrožena. Obili poseť obeh predstav je dokaz, koliko simpatij uživa gospod pisatelj.

Nekaj lepega, da, rekli bi skoro posebnega je veseloigra v treh dejanjih „Velika srenja“ (Die grosse Gemeinde), ki sta jo nemški spisala Rudolf Lothar in Leopold Lippschütz in jo preložil na slovenščino g. Vladimir Levstik — fina satira, kakor jih mnogo ne premorejo Nemci, spisana po najboljših francoskih vzorcih. S perečim sarkazmom razgrinjata pisatelja v tem svojem delu družabno gnulobo in udarci, ki jih zadajeta, segajo često do najvišjih krogov, kamor sicer ne sme resnica, ker zabranjuje to — kazenski zakonik. Seveda bode strog sodnik tudi v tej igri zasledil napake in neskladja. Tisto ukradeno pismo igra vsekakor dosti preveliko vlogo! Prvič se je uprizorila na našem odru ta duhovita igra dne 23. nov. v praznem, drugič dne 26. novembra v nekoliko bolj obiskanem gledišču. Temu za naše razmere tako karakterističnemu dejstvu je kriva nekoliko pač tudi nepreudarjenost glediškega vodstva, ki bi moralo vedeti, da za gmoťni uspeh gledišča ni vseeno, kdaj se kaj uprizori. Na koncu meseca treba uprizarjati operete, če že imamo operetno osobje! Sploh ne zapazimo tudi letos prave ekonomije pri uporabi angaževanega osobja! Ne vemo, kaj je temu vedno krivo, a štejemo si v dolžnost, da opozarjamo na to. Vsekakor je treba glediškemu vodstvu tudi nekoliko špekulativnega duha! Žalostno je sicer to, a predrugačiti se ne da!

Uprizoritev „Velike srenje“ je bila vobče taka, da smo lahko ponosni nanjo. Prav pri tej uprizoritvi smo se lahko prepričali, kako lepo so v teku let naši igralci napredovali. Gospa Danilova (Fiametta) je bila v prvem in tretjem dejanju docela na svojem mestu, manj pa v drugem. Zdelo se nam je, da se ji ta vloga vendar prav ne prilega. Prav dobri sta bila gospa Kreisova in Ronovska, med moškimi močmi sta se odlikovala g. Nučič in Dragutinovič, pa tudi z gospodom Danilom smo bili zadovoljni. Gosp. Toplak pa je bil malo pretrd v svojih okretih. Še več takih predstav bi si želeli!

B. Opera in opereta. Operne, oziroma operetne predstave smo imeli zadnji čas sledeče: Dne 5. novembra se je četrtič pela opereta „Punčka“, dne 7. novembra četrtič opera „Manon“, dne 12., 15. in 21. novembra pa kot noviteta Gounodova velika opera v petih dejanjih „Romeo in Julija“, o kateri priobčujemo posebno poročilo.

Dr. Fr. Zbašnik.

Naša opera. Tudi druga operna novost je francoskega proizvoda, Charlesa Gounoda l. 1867. zložena velika opera „Romeo in Julija“, po „Faustu“ istega skladatelja najbolj razširjeno delo. Radi obče priznanega renomeja in pa ker je Gounod po svoji Faustovi muziki ljubljeneц vsega muzikalnega sveta, pozdravljamo z veseljem,